

CHET EL SAYYOHLARINING AMIR SHOHMUROD SIYOSATIGA MUNOSABATI

Yorbozorov Baxtiyor Rustam o'g'li
Mirzo Ulug'bek nomidagi O'zbekiston Milliy universiteti
tarix fakulteti 3 kurs talabasi

Annotatsiya: Ushbu ilmiy maqolada Mang'itlar sulolasi vakili bo'lgan, aynan uning davridan hukmdorlar "Amir" rutbasi bilan taxtga chiqishni boshlab bergan, xalq orasida "Amiri Ma'sum" ya`ni begunoh amir nomi ila ulug`langan Amir Shohmurodning siyosatiga ba`zi bir chet el sayyoohlarning fikri va mulohazalarini ko`rib o'tamiz.

Kalit so`z: Amir Shohmurod, Muhammad Doniyolbiy, R.Grausset, S.Beker, Karmana, Qarshi bekliklari, Genri Skravn, "Buxoroga sayohat", Amiri Ma'sum.

Bizga ma'lumki, Amir Shohmurod 1785-1800-yillarda hukmronlik qiladi. Bu ilmiy adabiyotlarning ko`pchiligidan Amir Shohmurodning kamtarona turmush tarzi, taqvoli hukmdor bo`lganligi, shuningdek, xalqparvar hamdaadolat bilan mamlakatni boshqarganligi to`g`risida ma'lumotlar olamiz. Yuqoridagilar asosan mahalliy tarixnavislar tomonidan yaratilgan asarlar bo`lib, juda qiziq ma'lumotlar beradi. Ammo chet el sayyoohlari ham mahalliy tarixchilar yozgan ma'lumotlarni tasdiqlashadimi? Ular rostdan ham Shohmurodadolat bilan mamlakatni boshqargan degan fikrga qo'shiladimi? Ushbu mavzuni yoritishdan asosiy maqsad ham aynan shundan iboratdir. Shuni ham ta'kidlab o'tish lozimki, o'sha davrlarda hukmdor tomonidan mahalliy tarixnavislarga har xil bosimlar o'tkazilgan, shuningdek ular senzuraga uchragan bo`lishi ham mumkin. Sayyoohlarning asarlari esa bundan mustasno. Yuqoridagi fikrlardan ko`rinib turibdiki, bu mavzuga tarixchi sifatida obyektiv yondashish lozim¹.

Amir Shohmurod tomonidan amalga oshirilgan ushbu islohotlar xorij olimlari tomonidan ham e'tirof etilgan². Xususan, ingliz olimi X.Malkolmning ta'kidlashicha, amir Shohmurod davlat va huquq islohotchisi, islam huquqi normalarining g'oyaviy va amaliy kurashchisi hamda davlat boshlig'i sifatida qirq a'lam sudi ishlarida ishtirok etganda taraflarning o'zaro kelishivi, jabrlanuvchi va ayblanuvchi tomonlarning o'zaro yarashuvining tarafdori edi³. U amirlik xazinasidan jabrlanuvchining foydasiga yetkazilgan zararning yarmini qoplash uchun ayblanuvchining kelajakda ijtimoiy tarbiyalanishi, oilasi, farzandlari qarovsiz qolib ketmasligining oldini olish maqsadida foizsiz mablag' ajratish amaliyotini qo'llagan⁴.

¹ Ziyo Azamat. O'zbek davlatchiligi tarixi. – Toshkent: Sharq, 2000. – B.281.

² Muqimov Z. O'zbekiston davlati va huquqi tarixi. – Toshkent: Adolat, 2004. – B.207.

³: Malcolm, History of Persia. – R.247.

⁴ Shodiyev. J. Buxoro amirligi davlatchiligining rivojlanishi / – Toshkent: TDYUI nashriyoti, 2010. -17 b

Shular bilan bir qatorda, ingliz olimi Genri Skrayn “Amiri Ma’sum “Raisi shariat ya’ni diniy senzurani qayta tikladi⁵. Raisi shariat mansabidagi amaldorlar odamlarni qamchi bilan namoz o`qishga majburladilar, zohiriy marosimlarni e’tiborsiz qoldirib, qattiq kaltaklar bilan ibodat qilishga chorladilar. Sharob va tamaki iste’mol qilish qattiq taqiqlandi, o`g`rilar, talonchilar va fohishalar sudsiz jallodga topshirilgan” deb ma`lumot beradi⁶.

O’z navbatida G.Xembli amir Shohmurodning siyosiy-huquqiy faoliyatiga quyidagicha baho beradi: “U Afg’onistonning Durroniy hukmdorlaridan Balxni tortib ololmasada, ammo Eronqa qarshi Amudaryoni yildan-yilga muvaffaqiyatlari kesib o’tdi. Uning asosiy maqsadi Eron madaniyat markazi sanalmish Marvni egallab olish edi. Shuning uchun ham Buxoro aholisi amir Shohmurodni harbiy zafarlari tufayli shariatning qat’iy talablari kabi hurmat qilardi”⁷.

Tarixchi olim T.Fayziyev ham amir Shohmurodga davlat boshlig’l sifatida quyidagicha ta’rif beradi: “Begunoh amir nomini olgan Shohmurod shariat ishlariiga keng yo’l ochgan, vaqflarni tiklagan, masjid va madrasalar ishiga katta e’tibor bergen. U zohidlarga xos haёт kechirib, mamlakatda ro’y bergen siёsiy-iqtisodiy vaziyat taqozosiga ko’ra, bir necha jangujadallarda bo’ldi. Mang’itlar saltanatida bid’at va nomashru ishlarni tag-tomiridan uzgan birinchi hukmdor bo’lgan”⁸.

Sobiq ittifoq davrida milliy davlatchiligidan xususan, adolatli hukmdorlarni hamda ular tomonidan amalga oshirilgan ko’plab ezgu ishlarni o’rganish uchun yetarli tarixiy manbalar mavjud bo’lishiga qaramasdan, ularni o’rganishga deyarli rag’bat ko’rsatilmagan. Shu asosda davlatchilikni rivojlanishiga muayyan darajada o’z hissasini qo’shgan amir Shohmurodga o’xshagan hukmdorlar faoliyati ham bir tomonlama ya’ni faqat salbiy nuqtai nazardan o’rganilgan⁹.

Amir Shohmurod amirlikda moliyaviy, ma’muriy, sud va harbiy sohalarda katta islohotlarni amalga oshirgan. U muhtasib(rais) mansabi va qo’shinda qoziaskar lavozimini joriy etgan. Shuning uchun ham zamondoshlari va kelajak tarixchilari Shohmurodni “Amiri Ma’sum” – “ Begunoh amir” va “Umari soniy” – “Ikkinchi Umar”, “g’oziy” unvonlari bilan tilga olishadi¹⁰.

Shuningdek, Genri Skraynning “Buxoroga sayohat” kitobining 2-qismida Shohmurodga shunday ta’rif beradi: “Amir Ma’sum o’z xalqi orasida taqvolik va ezgulik obro’sini qoldirdi. Buxoro gullab-yashnadi, Ma’sum faqat yaxshilik bilan band edi. Ibodatlarni ixlos bilan bajardi. U dunyoning barcha rohat va dabdabalaridan voz kechdi, na oltinga na kumushga tegi, na o’zi sarfladi. Ma’sum faqat yahudiylar va kofirlardan jon boshidan soliq joriy etdi”¹¹.

⁵.Shodihev. J. Buxoro amirligi davlatchiligining rivojlanishi / – Toshkent: TDYUI nashriyoti, 2010. -19 b

⁶ Henry Skrine, “Bukhara travels(The heart of Asia)”, London-1899. P 207.

⁷ Malcolm, History of Persia. – P.182.

⁸ Fayziyev T. Mutasavvif hukmdor // Sharqshunoslik. – Toshkent, 1997. - № 8. – B.72.

⁹ Shodihev. J. Buxoro amirligi davlatchiligining rivojlanishi / – Toshkent: TDYUI nashriyoti, 2010. -20 b

¹⁰ Rajabov Q. Amir Shohmurod yoxud amiri ma’sum// Buxoro mavjları. – Buxoro, 2006. B.37.

¹¹ Henry Skrine, “Bukhara travels(The heart of Asia)”, London-1899. P 206.

Bundan tashqari, Herman Vamberi (832-1913)ning “Buxoro yoxud Muvarounnahr tarixi” kitobida Shohmurod yoshligida otasi tomonidan “Begijon” deb erkalangan, ulg`aygach Shohmurod, ya`ni shohning orzusi deb atalgan amir Mas`um o`z asrining riyokor so`fiylik va soxta diyonatkorlik ruhining timsoli mujassam edi. Uning maxsus sifati soyasida ruh yanada tarqqiy etib, oxirgi nuqtasiga yetdi. U yoshlik davridayoq diniy yig`inlarga mayl ko`rsatdi. Hatto, tashqi qiyofasini ham o`zgartirib, darvishlar hirqasini kiydi, ba`zan butun kunini xonaqohlar va masjidlarda o`tkazib, zikr va sama` bilan mashg`ul bo`lib, bunday vaqtarda hech kim uning rohatini buzishga jur`at qila olmasdi. Ammo uning aka-ukalari va qavmi-qarindoshlari dunyoviy hukmronlik uchun o`zaro vahshiyona bir dushmanlikda yashamoqda edilar. Mas`um otasidan qolagan merosdan voz kechib: “Ommaga xayr tarqatuvchilarga beringlar, meros moli bilan qo`limni kir qilishni xoxlamayman, bu mollar kimlardan yig`ilgan bo`lsa, shularga qaytarilsin, iloji boricha mukofot tarzida berilsin” dedi¹².

O`z navbatida, ayrim manbalarda Shohmurodga nisbatan salbiy fikrlar ham uchrab turadi. Masalan, James Robert Pikkettning “Qo`qonning yuksalishi” asarida qozikalon Nizomiddinning qatl etilishi xususida shunday ma`lumot keltiriladi: “1785- yil o`zining qattiqqa`l, taqvodorligi bilan esda qolgan Amir Shohmurod taxtga o`tirgan kunidayoq qozikalon Nizomiddinning xatti-harakatlarini tahqirladi. Nizomiddin Shahar bosh qozisi Shodr Diya tomonidan mast holda holida chilim bilan bozorni aylanib o`tgan va nikohdan oldingi soxta bokiralik guvohnomalarini (mahranayi nikahi-bakira) pul evaziga tarqatgan, deb ta`riflangan. Natijada Shohmurod Nizomiddinni mashhur Mir Arab madrasasi hovlisida juda dahshatli tarzda qyinoqqa solib, qatl qildi”¹³ - deb yozilgan. 1785-yili Nizomiddin Husayniy qatl etilgan so`ng, Hodi Xoja bosh qozilik lavozimiga ko`tarilib, Shayxulislom etib tayinlanadi¹⁴. Shu bilan birga Nizomiddinning qatl jarayoni tog`risida, “Muntaxab at-tavorix” asarida ta`kidlanishicha: “Nizomiddin otdan uloqtirilib, qornini temir qoziq bilan yerga mustahkamlashdi, so`ng uning tomog`iga oxirgi halokatli zarba berildi”¹⁵- deya, ma`lumot keltirilgan.

Bundan tashqari, Malkolmning “Eron tarixi” asarida Amir Shohmurod “Makkor zohid” deya ta`riflanib, shunday ta`kidlanadi: “Amiri Mas`umning siyosiy nufuzi ortib borgan sari davlat idoralarining har birida shariat ahkomlariga muvofiq ish yuritishda boshladi. Buxoro bunga doim mayl ko`rsatib kelsa-da, biroq so`nggi xonlarning kuchsiz boshqaruvi paytida buni amalda qo`llash mumkin bo`limgan. Bu makkor zohidning o`zi islom ahkomiga ilgarigi hurmatni qaytarish bilan mashg`ul bo`lgan paytda Abulg`oziga, aslida zig`ircha hurmati bo`limgan xonlik obro`sni bilan huzur qilishga imkon berdi. Bir tomonidan o`zining zohidlik taqvosi, ikkinchi tomonidan qati`y tadbirlar bilan barcha narsa o`zining iziga tushgach, maqsadga o`tdi. U soxta ashtarxoniyning hayot tarzida nuqsonlarni topib, uni faxriy

¹² Herman Vamberi “Buxoro yoxud Muvarounnahr tarixi”, T; “Capital group”-2019. 157-158-betlar.

¹³ James Robert Pickett. Rise of the Kokand. P.304.

¹⁴ O`sha asar. – P.305.

¹⁵ Muhammadhakimxon To`ra. Muntaxab at-tavorix. – T,:Yangi asr avlod,2010. 364-b.

istirohatga yuborib, bir miqdor maosh bilan ta`minladi va 1199(1784) yil shabon oyida zohidlik hirqasiga yarashmaydigan amallar bilan taxtga o`tirdi”¹⁶.

Shuningdek, Vamberining ma`lumotiga ko`ra, Movarounnahr chegarasidan tashqarida u ish olib boradigan harb maydoni so`zsiz Eron edu. Aniqrog`l, uning Shimoli -Sharq viloyatlari qadimdan osiyalar o`lkasi sifatida da`vo qilib, jazolash va tahribot joyi edi. Amir Ma`sум ham bu yerga yurish uyushtirib, “G`oziy” bo`lmochi edi<sup>17</sup>. Ammo Turon hujumchilarining bu qadimiylar ming yillik yag`mo yo`llari o`sha vaqtida hozirgidek himoyasiz bo`limgan. Chunki, Marv, Saraxs kabi ayrim mustahkam joylar jasur shiyalar qo`lida bo`lib, ularning askari bu diyonatli o`zbek hujumchilarini to`xtatdilar va ularning sunniy vazifalarini bajarishga, ya`ni Xurosonni yag`mo bilan Buxoroning asir bozoriga “mol” kiritishlariga jiddiy qiyinchilik tug`dirdilar. Shu bois Amir Ma`sunning yoki fors mualliflarining ta`biricha¹⁸, Begijon ming kishilik suvoriydan iborat hozirgi turkman olomonidan farq qilmaydigan talaygina askari bilan yo`l ochib, o`sha to`sinqi olib tashlamochi bo`ldi¹⁹. Amir Mas`um taxtga o`tirgan yildan boshlab, bir qismi safaviylar savrining boshidan buyon Qojar sulolasining bir shaxobchasining qo`mondonlari afzalliddinlar amrida bo`lgan Marv ustiga yurish qildi(Bu hujum amir Mas`um o`z hukmronligi davrida Eronga qilgan hujumlarining ibtidosi edi)²⁰. Amir Mas`um Marvga hujum qilgan paytda uning dorug`asi bir necha yillardan buyon atrofidagi talonchi o`rdularni qo`rquv ostida Bayramxon ekanligi haqida keltirib o`tgan<sup>21</sup>. Mirzo Sodiqning ta`kidlashicha esa, keyinchalik amir Shohmurod Bayramxonning boshini kesib, Buxoroda dorga osib qo`yishni buyurgan ekan.

Xulosa o`rnida shuni ta`kidlash kerakki, o`z davrida ijobiy xarakterlangan va bugungi kun uchun ham ahamiyatga ega bo`lgan amir Shohmurodning boshqaruv faoliyatiga ijobiy baho berish mumkin. U Buxoro amiri bo`lgach, faol tashqi va ichki siyosat olib brogan. Ichki siyosatda u avvalo shariat qoidalari asosida davlatni adolat bilan boshqargan. Buxorodagi turli elatlarni markaziy hokimiyat atrofida jipslashtirishga intilgan. Markaziy hokimiyatga qarshi chiqqan Urgut, Shahrisabz, Hisor, O`ratepa, Xo`jand hokimlarining o`zboshimchalogiga qarshi izchil kurashgan. Vaqf mulklarini tartibga keltirib, masjidlarga yangi imom va muazzinlar, madrasalarga mudarrislar, ziyoratgohlarga shayxlar tayinlagan hamda ular ustidan nazorat o`rnatgan. Soliq tizimi, qozixonalar va qo`shin faoliyati ham shariat asosida qayta tashkil etilgan.

¹⁶Malkom “ Eron tarixi” (doctor G.V.Bekker tarafidan nemis tiliga tarjima qilinib, 1830-yilda Leypstsigda bosilgan)da Abulg`oz nomigagina xon edi va uning saroyi o`zining Mulki hisobiga ushlab turilgan edi deydi. Ammo men buni qat`yan rad etaman, chunki Mirzo Sodiq munshiy amir Masumning taxtga chiqqan yil, oy va kunni ochiq oydin aytadi.

¹⁷Kofirlar bilan ya`ni xristianlar, yahudiylar va majusiylar bilan urushda g`olib bo`lganlar “G`oziy” hisoblanadi. Shialar ham O`rta Osiyoliklar nazarida shunday hisoblangan. Usmonlilar bunday qoidani qabul qilmaydilar, chunki ular bu forslarni faqatgina, rofiziyl, mulhaq hisoblaydilar.

¹⁸Anke fon Kyugelgen. Legitimatsiya sredneaziatskoy dinastii mangitov v proizvedeniyakh ix istorikov (XVIII– XIX vv.) – Almati.: Dayk-Press, 2004. – P.342.

¹⁹James Robert Pickett. Rise of the Kokand. P.308.

²⁰Mirzo Sodiq amir Mas`umning shaxsan o`zi qatnashgan to`rt hujumini bayon qilgan.

²¹“Ravzat us-safo” asarining bayoniga ko`ra, Buxoro hokimi Marv qal`asida bir miqdor qo`riqchi askar bilan o`z o`g`li bilan Nasriddinni qoldirgan.

FOYDALANILGAN ADABIYOTLAR RO`YXATI:

1. Ziyo Azamat. O'zbek davlatchiligi tarixi. – Toshkent: Sharq, 2000. – B.281.
2. Muqimov Z. O'zbekiston davlati va huquqi tarixi. – Toshkent: Adolat, 2004. – B.207..
3. Anke fon Kyugelgen. Legitimatsiya sredneaziatskoy dinastii mangitov v proizvedeniyax ix istorikov (XVIII– XIX vv.) – Almati.: Dayk-Press, 2004. – P.342.
4. James Robert Pickett. Rise of the Kokand. P.308.
5. Herman Vamberi “Buxoro yoxud Muvarounnahr tarixi”, T; “Capital group”-2019. 171-b.
6. Herman Vamberi “Buxoro yoxud Muvarounnahr tarixi”, T; “Capital group”-2019. 157-158-betlar.
7. James Robert Pickett. Rise of the Kokand. P.304.
8. Muhammadhakimxon To`ra. Muntaxab at-tavorix. – T,:Yangi asr avlod,2010. 364-b.